

két legyet ütünk egy csapásra

A méltóságteljes, kegyelet-leróvó magyar ünnepek után ez a hórás, koccintós dolog annak idején eléggé **sokkolt, de egyszersmind fel is vidített**. Hát tánccal is lehet ünnepelni!

mert semmi buli nem volt. Az emberek, mint eső után aszfaltra tévedt csigák. A bevásárlókocsik mögül kicsit sandán néznek egymásra, románok és magyarok egyaránt.

A helyi rendőrség autója **félórán belül kétszer is megfordul** a parkolóban. Ezen kívül csak az jelzi a különleges napot, hogy az üzlet bejárata fölött az uniós csillagok mellett a román nemzeti zászló lobog.

A grillező melletti asztaloknál egy férfi tanít két kislányt románul. **Da igen, nu nem** – mondja. Kiderült, nem a Mici la Odorhei esemény miatt jött el, hanem a Kaufland átrendezésén dolgozik, és épp miccset tízórazik. A kislányok sem az ő gyerekei, csak együtt miccseznek.

Ingyen miccs nincs

A sorban állva is román szót hallunk. Egy anya és lánya nevetgélnek. Azt mondják, hogy ők az esemény miatt jöttek, de lehet, hogy nem itt tartják, hanem „acolo, la potcoavă”, azaz a Patkóban.

Ingyen miccset reméltek, de inkább megveszik itt, „ezt legalább ismerjük, biztos, hogy jó”. Szerintük a nyári videós történetben mindkét fél hibás volt, de azt már nem tudjuk megkérdezni, hogy miért gondolják így, mert sürgősen el kell dönteniük, hogy ketchuppal vagy mustárral kérik-e az ennivalót.

Sorra kerülünk mi is. Az eladó nénit kérdezzük. Ő nem is tudott erről az eseményről, de a főnöknő azt mondta, **bármí van, hívják**. Eddig semmi nem történt, szerinte nem is fog, mert „Eddig is mindenkit kiszolgáltunk, ha magyar volt, ha román, ha angol, ha német. Még a némákat is. Én nem tudom, hogy is történhetett az meg a nyáron, akkor pont szabadságon voltam, s szegény kislány helyettesített”.

Ropogós a széle

Meg kell hagyni, **az ünnepi miccs különösen jól sikerült**, lehet, hogy méretre kisebb, de ropogós a széle, jól át van sültve, s mi pont úgy szeretjük. Bevásárlás után – vigyázat, tömeg van, és szűkebbek lettek az új Kauflandban a sorok –, szeretnénk még pár fotót készíteni arról, hogy nem történik semmi.

Előbb egy bácsi szólít meg, hogy nem szabad a Kaufland udvarán sem fényképezni, de azért kicsit arrébb megpróbálkozunk. A lesifotózással nincs szerencsénk, Maros jelzésű terepjáró gördül be a parkolóba, és a kiszálló biztonsági őr épp felénk tart.

„Miért fotózunk? Itt nem szabad fényképezni. Menjünk, beszélgetni az igazgató úrral!”– mondja tört magyarsággal határozottan. Helyes, a botrány során úgysem sikerült sem telefonon, sem személyesen elérnünk egyszer sem, az **nem árt, ha megismerkedünk**.

El akarják felejtetni

Az üzletvezető nagyon **kedves román fiatalember**. Szépen megkér, ne fényképezzünk, mert ők a Kaufland részéről próbálják elfelejtetni a miccses videóval kapcsolatos dolgokat, se jót, se rosszat nem szeretnének megjelentetni magukról.

Jót azért nem, mert akkor a rosszindulatú emberek úgy értelmezik, hogy a kauflandosok megrendelték a megjelenéseket. Mondom, én **ebből mindenképp írok egy cikket**, a cikkhez kell legalább egy fotó, és ha nem jelenhet meg aktuális kép, akkor kénytelen leszek betenni egy képernyőfotót a miccses videóból, amit el akarnak felejtetni. Kiegyezünk abban, hogy készíthetek egy képet, de **olyat, amin nem látszik a Kaufland logó**

A zászlók eddig nem voltak kitéve – jegyzem meg. A válasz az, hogy december 1-jén ki kell tűzni. Benne van a törvényben, az Alkotmányban. – Nem csak a közintézményeknek kötelező? – kérdezek újból. Hát mi is közterületen, nyilvános helyen vagyunk – hangzik a terelő válasz.

A törvény egyébként a közintézményeknek kötelező módon előírja a zászló kihelyezését, magán- és jogi személyek is kitehetik opcionálisan, viszont a magánszférát erre kötelezni csak a helyi hatóságok tudják olyankor, amikor ünnepségek zajlanak a helyszínen.

A Kaufland nem közterület, mert ha az lenne, akkor szabadna fényképezni, és nem is valószínű, hogy az udvarhelyi hatóságok épp ma, épp ott akartak ott ünnepséget rendezni, tehát önként tette ki a zászlót a cég.

Az éhes milicistával elbeszélgettek

„Behívtuk és megbeszéltük a dolgokat a film készítőjével. Másképp intéztük el” – válaszolja arra a kérdésünkre, hogy beperelték-e a Militianul vlog szerkesztőjét. Az eladó lánnyal nem történt semmi, továbbra is alkalmazottjuk, hiszen semmi olyat nem cselekedett, amivel a cég szabályait áthágta volna – tudjuk meg.

„Ő többször elmondta, miért nem szolgálhatja ki az urat. Ha nem akarta megérteni, nincs, amit csináljunk. Mit tehetett volna az eladó? Felírja füzetbe a vásárlást, ha nem működik a pénztár?” – tette fel a kérdést az üzletvezető.

„A vlogger egy konkrét céllal érkezett ide, valamit be akart bizonyítani, és meg is tette, ha nem is a legtisztességesebb eszközökkel. **Úgy akarta beállítani a dolgokat, hogy itt a románok éhen halnak.** Én fél éve vagyok itt, Brassóból jöttem, és még ilyen problémám nem volt” – mondja nevetve.

„Én '66 óta vagyok itt, és nekem sem volt semmi bajom” – teszi hozzá a bácsi, aki először megszólított, hogy ne fényképezzek.

